

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Igora Belka a z členiek JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a JUDr. Zdenky Reisenauerovej, v právnej veci navrhovateľa: **R. W.**, bytom Z., B., proti odporcovi: **O.P.Ú. v B.**, K., B., **za účasti** S.P.F. v B., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia odporcu č. R-6488/2004-Os zo dňa 21.7.2005, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/181/2005-38 zo dňa 11.6.2007, takto

rozhodol :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3Sp/82/2005-26 zo dňa 22.2.2007 **zmeňuje** tak, že rozhodnutie odporcu R-5359/2004-Os zo dňa 28.2.2005 **zrušuje** a vec **vracia** odporcovi na ďalšie konanie.

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi trovy konania v sume 6.196,- Sk do rúk advokáta Mgr. R. P., K., B. do 10 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie :

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutie č. R-6488/2004-Os zo dňa 21.7.2005, ktorým odporca nenavrátil navrhovateľovi vlastníctvo a nepriznal mu právo na náhradu za pozemok nachádzajúci sa v k. ú. Č. pre nesplnenie podmienok v zmysle § 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z. z. o navrátení vlastníctva k pozemkom a o zmene a doplnení zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 180/1995 Z. z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon).

Proti tomuto rozsudku podal navrhovateľ včas odvolanie, ktorým namietal závery odporcu i krajského súdu, že „oprávnená osoba nespĺňa ustanovenie § 2 ods. 1 zákona (t.j. že pozemok neprešiel na štát v rozhodnom období uvedenom v tomto ustanovení zákona) nakoľko podľa časti B8 PKV č. x pozemok bol na Čsl. štát zapísaný dňa 27.4.1956 pod. č. denníka vložky y, teda v rozhodujúcom

období. Vytýkal, že ani súd, ani odporca, ani vedľajší účastník sa vecne nevyjadrili k argumentom navrhovateľa ohľadom skutočnosti, že uvedený pozemok bol právnomu predchodcovi navrhovateľa pridelený už rozhodnutím maďarského Národného pozemkového súdu zo dňa 10.8.1926 pod č. 33.461/1926 O.F.B. ako prídel vyslúžilcom po 1. svetovej vojne a teda všetky prevody či prechody predmetného pozemku a následné zápisy do pozemkových kníh v ďalšom období sú pre posudzovaný prípad irelevantné, lebo k im mohlo dôjsť iba protiprávne t.j. bez vedomia a proti vôli právneho predchodcu navrhovateľa. Rozsudok krajského súdu navrhol zmeniť tak, že rozhodnutie odporcu sa zruší a vec sa mu vráti na nové konanie.

Odporca vo svojom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa trval na tom, že na základe preskúmania všetkých dôkazov presne a úplne zistil skutkový stav veci. Poukázal na výpis z PK vložke č. x, kat. ú. Č., podľa ktorého predmetný pozemok bol vlastníctvom Maďarskej kráľovskej pokladnice a následne podľa zápisu zo dňa 27.4.1956 sa vlastníkom stal Čsl. štát. a tiež na Parížsku mierovú zmluvu (zákon č. 192/1947 Zb.) účinnou dňom 15.9.1947, podľa ktorej bola obec Č. pričlenená k územiu Československa. Uviedol, že zákonom č. 172/1947 Zb. bola na tieto získané územia rozšírená účinnosť právnych predpisov a tiež pôsobnosť súdov, úradov a orgánov verejnej správy. Podľa jeho názoru pri zápise zrejme došlo v súvislosti s odvolaním sa na zákon č. 354/1921 Zb. k pochybeniu, pretože tento je v PK vložke neodôvodnený, ale pripomenul, že nemá kompetenciu opravovať chybné zápisy, či pochybenia inštitúcií, ktoré používali právne predpisy pre prechod nehnuteľností na štát.

Poukázal tiež na vládne nariadenie č. 206/1947 Zb., podľa ktorého mali právni predchodcovia navrhovateľov právo namietať zápisy v prevzatých pozemkových knihách z Maďarska. Odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu navrhol potvrdiť.

Rovnako vedľajší účastník navrhol rozsudok potvrdiť ako vecne správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu a konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že neboli podmienky na potvrdenie rozhodnutia odporcu, ale toto bolo potrebné zrušiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zo spisu prvostupňového súdu i z administratívneho spisu odporcu zistil, že navrhovateľ si žiadosťou podanou u odporcu dňa 29.12.2004 uplatnil reštitučný nárok na vrátenie pozemku vedeného v PK vl. x, s parc. č. z, nachádzajúceho sa v k. ú. Č., po pôvodnom vlastníkovi neb. F. W..

Rozhodnutím č. R-6488/2004-Os. zo dňa 21.7.2005 odporca nenavrátil navrhovateľovi vlastníctvo a nepriznal mu právo na náhradu za predmetnú nehnuteľnosť s odôvodnením, že predmetné pozemky boli od roku 1928 vo vlastníctve Maďarskej kráľovskej pokladnice a podľa zápisu zo dňa 27.4.1956 sa vlastníkom stal Čs. štát podľa § 5 zákona č. 345/1921 Zb. a v zmysle tohto zákona ide o prevzatie majetkov pripadnutých podľa mierových zmlúv a preto

navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. v znení zákona č. 217/2004 Z.z.

S touto argumentáciou a prijatým záverom sa stotožnil aj krajský súd rozhodujúci o opravnom prostriedku navrhovateľov a napadnuté rozhodnutie odporcu ako vecne správne potvrdil.

Podľa § 1 zákona č. 503/2003 Z.z. tento zákon upravuje navrátenie vlastníctva k pozemkom, ktoré nebolo vydané podľa osobitného predpisu. Vlastnícke právo sa vracia k pozemkom, ktoré tvoria

- a) poľnohospodársky pôdny fond alebo do neho patria,
- b) lesný pôdny fond.

Podľa § 2 ods. 1 zákona právo na navrátenie vlastníctva k pozemku podľa tohto zákona môže uplatniť oprávnená osoba, ktorá je občanom Slovenskej republiky s trvalým pobytom na jej území a ktorej **pozemok prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v období od 25. februára 1948 do 1. januára 1990** (ďalej len "rozhodujúce obdobie") spôsobom uvedeným v ustanovení § 3.

Podľa § 3 ods. 1 písm. o/ oprávneným osobám sa navráti vlastníctvo k pozemku, ktorý prešiel na štát alebo na inú právnickú osobu v dôsledku prevzatia nehnuteľnosti bez právneho dôvodu,

Podľa § 46 zákona č. 71/1967 Zb. O správnom konaní (Správny poriadok) rozhodnutie musí byť v súlade so zákonmi a ostatnými právnymi predpismi, musí ho vydať orgán na to príslušný, musí vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a musí obsahovať predpísané náležitosti.

Podľa § 47 ods. 1 a 3 citovaného zákona rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu. V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Citovanými ustanoveniami sa odporca dostatočne neriadil.

Zo stručného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že odporca svoj záver o nevyhovení podmienok na navrátenie vlastníctva k požadovaným nehnuteľnostiam oprel o preukázanú skutočnosť, že „ podľa výpisu z pzkn. vl. číslo x k. územia Č. a podľa zápisu v tejto pzkn. vl. číslo x pod B-1 vlastníkom predmetnej parcely č. z od roku 1928 je Maďarská kráľovská pokladnica a podľa zápisu z 27.4.1956 pod B-8 sa vlastníkom stal Československý štát podľa 5 zákona číslo 354/1921 Zb. v zmysle tohto zákona ide o prevzatie majetkov pripadnutých podľa mierových zmlúv“ a preto navrhovateľ nespĺňa podmienky uvedené v § 2 ods. 1 a § 3 ods. 1 zákona č. 503/2003 Z.z. v znení zákona č. 217/2004 Z.z. Vo svojom

vyjadrení k odvolaniu však tento svoj záver sám spochybnil odkazom na Parížsku mierovú zmluvu (zákon č. 192/1947 Zb.) a vládne nariadenie č. 206/1947 Zb. z ktorých odvodzoval nepreukázanie vlastníctva právneho predchodcu navrhovateľa a zaujal aj rozdielne stanovisko k právnej povahe zápisu vlastníctva k predmetným pozemkom v pozemkovej knihe z 27.4.1956 ako aj času a dôvodu prechodu vlastníctva na štát. Za daných okolností, keď dôvod zamietavého rozhodnutia nie je jednoznačne ustálený, nebolo možné rozhodnutie, ktoré výlučne (na rozdiel od vyjadrenia k odvolaniu) je predmetom preskúmania súdom, považovať za vydané na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu tak ako to predpokladá citované ustanovenie § 46 zákona č. 71/1967 Zb. Absentujúce náležité odôvodnenie správneho rozhodnutia v zmysle § 47 ods. 1 a 3 Správneho poriadku nemožno nahrádzať dodatočnou argumentáciou vo vyjadrení k opravnému prostriedku, z ktorého nemôže súd pri preskúmaní rozhodnutia vychádzať.

Podľa § 250q ods. 2 o opravnom prostriedku rozhodne súd rozsudkom, ktorým preskúmané rozhodnutie buď potvrdí, alebo ho zruší a vráti na ďalšie konanie.

Z horeuvedených dôvodov je napadnuté rozhodnutie odporcu nepresvedčivé, vydané predčasne a v rozpore so zákonom a preto neboli podmienky na jeho potvrdenie krajským súdom podľa citovaného ustanovenia. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preto rozhodnutie súdu prvého stupňa zmenil tak, že rozhodnutie odporcu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom odporca náležite zistí skutkový stav, zaujme stanovisko k predloženým dôkazom a tvrdeniam navrhovateľa a svoj právny záver v novom rozhodnutí aj náležitým spôsobom odôvodní.

Pri rozhodovaní o náhrade trov konania súd vychádzal z § 224 ods. 2 OSP v spojení s § 250k ods. 1 OSP a úspešnému navrhovateľovi priznal náhradu trov konania v sume 6.196,- Sk pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia advokátom Mgr. R. P. v prvostupňovom i odvolacom konaní (po podaní odvolania navrhovateľ jeho plnú moc odvolal) v zmysle vyhl. č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb za štyri úkony právnej služby podľa § 14 ods. 1 písm. a/, d/ citovanej vyhlášky /prevzatie a príprava zastúpenia, účasť na pojednávaní dňa 23.4 a 11.6.2007, podanie odvolania/ po 1.371,- Sk tj. 5.484,- Sk a 4 x režijný paušál po 178,- Sk t. j. 712,-Sk, ktorú je odporca povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu v zmysle § 149 ods. 1 OSP.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave, dňa 15. januára 2008

**JUDr. Igor Belko, v. r.
predseda senátu**

Za správnosť vyhotovenia:
Ľubica Kavivanovová